

Sensorveiledning GRE2402 Gresk fagprosa: høst 2018

Emnebeskrivelse: <https://www.uio.no/studier/emner/hf/ifikk/GRE2402/>

Kursinnhold: Emnet forutsetter innføring I og II i gresk (GRE1001 og GRE1002), men emnebeskrivelsen anbefaler at man har minst 40 studiepoeng i gresk. Bachelorstudenter i gresk vil ved normalt studeløp ta emnet i sitt femte semester, hvilket innebærer at de allerede har avlagt 60 studiepoeng i gresk (inkl. Gresk grammatikk I og II). Dette semesteret stod Platons *Faidros* på pensum. Undervisninga rakk igjennom størstedelen av den greske teksten, og studentene fikk beskjed om at kun den gjennomgåtte teksten ville være aktuell for oversettelse på eksamen, men at de resterende sidene måtte leses i oversettelse om ikke på gresk. Pensumteksten var Yunis' utgave (2011) med innledning og kommentar, i tillegg til to artikler (Cairns, "The Imagery of Erôs in Plato's *Phaedrus*", 2013; Werner, "Plato's *Phaedrus* and the Problem of Unity", 2007).

Eksamensoppgaven: vektning av deloppgavene

Oppgave 1: oversettelse = 50 %

Oppgave 2: enkeltspørsmål til utdragene = 20 %

Oppgave 3: langsvarsoppgave = 30 %

Bedømmelseskriterier for de enkelte oppgavene

Oppgave 1:

Oversettelsen bør gjengi den greske teksten så presist som mulig med korrekt norsk.

En fremragende oversettelse bør på dette nivået vise fullstendig gjenkjennelse av både mer og mindre vanlige bøyingsformer, presis forståelse av både enkel og komplisert syntaks og fortrolighet med relevante nyanser i glosene som oversettes. Det er likevel rom for noen mindre feil eller uheldige oversettervalg i en besvarelse som står til A.

Det er på generell basis vanskelig å oppgi nøyaktige og uttømmende kriterier for antall og type feil som medfører at en oversettelse vipper opp eller ned en karakter. En middels god besvarelse vil typisk mangle gloser, vise upresis forståelse av komplisert syntaks og manglende beherskelse av mindre vanlige bøyingsformer.

Oppgave 2:

- a) τῆς τετάρτης μανίας: Svaret bør vise til Sokrates' skille i begynnelsen av "palinoden" mellom (1) to hovedformer for *mania*, den skadelige som ikke er gudegitt og den høyst fordelaktige som er gudegitt, (2) hans fire eksempler på gudegitt galskap, (a) utgangspunktet for spådomskunst (knyttes til Apollon), (b) utgangspunktet for renseskult (knyttes til Dionysos), (c) utgangspunktet for kreativ kunst (knyttes til musene), (d) *erôs*-tilstanden ("den fjerde galskap").
- b) ἄν ἦλθεν er aorist indikativ med ἄν brukt for å uttrykke noe kontrafaktisk, "irrealis" ("ville ikke ha kommet"). Kan konstrueres som apodosis i en irreal betingelsessetning med protasis εἰ μὴ ἐθεάσατο τὰ ὄντα ("hvis [den menneskelige sjelen] ikke hadde betrakta det værende") underforstått på bakgrunn av forrige setning.

- c) πεσοῦσαι er aorist (II) partisipp aktiv hunkjønn nominativ flertall av verbet πίπτω.
- d) ἔχειν står som verbal i en følgesetning innledda av ὥστε, angir naturlig følge av saksforholdet som presenteres i den overordna setninga αἰ δεῦρο πεσοῦσαι ἐδυστύχησαν.
- e) μάθηι er aorist konjunktiv med ἄν brukt i en generisk/ubestemt relativsetning med kondisjonal valør ("generell-iterativ" konj. + ἄν brukt i kondisjonal-, temporal- og relativsetninger). Modusbruken understreker det ubestemte antallet εἶδη den hypotetiske talekunstneren evt. har lært (aoristisk aspekt presenterer læringshandlinga som fullbragt, og dermed naturlig fortolka som relativt fortidig til verbet διαγνόντι, som indirekte styrer antecedenten via τὴν εὐκαιρίαν τε καὶ ἀκαιρίαν), "når han har identifisert den gode og den dårlige anledning ... for hver enkelt av (alle) de former for tale som han måtte ha lært" (det er også mulig å tolke antecedenten som styrt av προσλαβόντι καιροῦς i det foregående). Merk uansett at oppgaven ikke eksplisitt ber om å kommentere tempusbruken, så dette er ikke noe krav.

Oppgave 3: Besvarelsen er ideelt sett velskrevet (fullstendige setninger og forsøk på helhetlig struktur forutsettes), med klar og naturlig struktur og en tydelig rød tråd på avsnitts- så vel som på setningsnivå. Kandidaten bør vise fortrolighet med dialogen som helhet og på et rimelig detaljnivå. Oppgaveteksten gir utover dette ganske fritt spillerom til å utforske denne problemstillinga i ulike retninger, men det er naturlig å forvente at besvarelsen reflekterer at kandidaten har et forhold til Werners oversiktsartikkel (pensum) om ulike tilnærminger til dette spørsmålet. Teksten skal ha argumentativ struktur (ikke ren oppramsing av hverken egne eller andres observasjoner uten meningsfulle begrunnelser). En viss grad av selvstendig og kritisk refleksjon rundt problemstillinga med utgangspunkt i egen lesning av dialogen bør i alle tilfeller være til stede for høyeste karakter på denne deloppgaven (det skal gå fram at man har lest *Faidros*, ikke bare sekundærlitteratur). Mindre grad av selvstendig refleksjon over primærteteksten vil likevel kunne veies opp mot mer utførlig og presis gjengivelse av sekundærlitteraturens perspektiver (en god gjengivelse *er* en reflektert gjengivelse som viser selvstendig forståelse av sekundærlitteraturens argumentasjon).